

คู่มือ

จรรยาบรรณบุคลากร
มหาวิทยาลัยแม่โจ้

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

๒๕๖๐

คู่มือ

จรรยาบรรณบุคลากร

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

๒๕๖๐

พระบรมราชาโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙
พระราชทานแก่ข้าราชการพลเรือน
เนื่องในโอกาสวันข้าราชการพลเรือน
ปีพุทธศักราช ๒๕๕๗

ข้าราชการไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใด ระดับไหน มีหน้าที่
อย่างไร ล้วนแต่มีส่วนสำคัญอยู่ในงานของแผ่นดินทั้งสิ้น ทุกคน
จึงต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่โดยเต็มกำลังความสามารถ ด้วยอุดมคติ
ด้วยความเข้มแข็งเสียสละ และระมัดระวังให้การทุกอย่างในหน้าที่
เป็นไปอย่างถูกต้องเที่ยงตรง ด้วยความระลึกว่าตัวอยู่เสมอว่า
การปฏิบัติตัวปฏิบัติงานของตน มีผลเกี่ยวเนื่องถึงสุขทุกข์ของ
ประชาชน ตลอดจนความเจริญขึ้นหรือเสื่อมลงของประเทศชาติ

วังไกลกังวล

วันที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

สารจากนายกสภามหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นด้านการเกษตร และมีประวัติยาวนานถึง ๘๐ ปี ได้ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ โดยเฉพาะด้านการเกษตรรับใช้ประเทศมาเป็นเวลาช้านาน และได้สั่งสมองค์ความรู้ด้านการเกษตรจนเป็นที่ยอมรับ ในแวดวงวิชาการอย่างกว้างขวาง มีคณาจารย์และบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถจำนวนมาก ในระยะเวลาที่ผ่านมาคณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยได้ทำหน้าที่ ทั้งด้านการวิจัย ฝึกอบรม ผลิตบัณฑิตและให้บริการ แก่บุคคล องค์กรต่างๆ เพื่อไปพัฒนาประเทศชาติมาโดยตลอด พร้อมกับการทำหน้าที่ดังกล่าว คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัย ได้ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีตามฐานะของคณาจารย์และปฏิบัติงานด้านต่างๆ ที่เป็นผู้ที่นำเชือถือและศรัทธาในสังคมเสมอมา โดยประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งเป็นข้อพึงปฏิบัติที่กำหนดไว้กว้างขวางครอบคลุม แต่ยังไม่ีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม

ในโอกาสนี้ ผมขอขอบคุณและชื่นชมในดำริของสภาคณาจารย์ และสภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง ที่ได้ร่วมกันจัดทำแนวทางปฏิบัติตามจรรยาบรรณบุคลากรของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ขึ้น เพื่อส่งเสริมจริยธรรมของบุคลากร อันจะเป็นรากฐานที่สำคัญที่จะทำให้มหาวิทยาลัยดำรงไว้ซึ่งเกียรติคุณชื่อเสียงต่อไปได้อย่างมั่นคง

(ดร.อำนาจ ยศสฤษ)

นายกสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้

สารจากอธิการบดี

ตามที่ สภาคณาจารย์ ร่วมกับสภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง ได้จัดทำคู่มือจรรยาบรรณบุคลากรของมหาวิทยาลัยขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทาง ให้บุคลากรประพฤติ ปฏิบัติ อันจะเกิดผลดีต่อการพัฒนาองค์กร และต่อบุคลากรเอง ความมุ่งมั่นของสภาคณาจารย์และสภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างในครั้งนี้ จะเกิดผลดีได้ก็ต่อเมื่อบุคลากรของมหาวิทยาลัยทั้งหมด ได้ตระหนักถึงคุณค่าของการประกอบวิชาชีพและความรับผิดชอบต่อองค์กร และสังคมโดยรวมและแนวการประพฤติปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล

หวังว่าแนวทางและคู่มือในการปฏิบัติของบุคลากรของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ตามกรอบจรรยาบรรณนี้ จะได้รับความร่วมมือจากบุคลากรทุกระดับของมหาวิทยาลัย ในการมุ่งมั่นที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาองค์กรที่ดีต่อไป

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร ยศราช)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้

คำนำ

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้ประกาศใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อเป็นแนวปฏิบัติตนของบุคลากรในมหาวิทยาลัยให้ประพฤติดี สำนึกในหน้าที่ สามารถประสานงานกับทุกฝ่าย ตลอดจนปฏิบัติตามหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น รวมทั้งรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณของบุคลากรและมหาวิทยาลัย อันจะส่งผลให้ผู้ประพฤติปฏิบัติเป็นที่เลื่อมใสศรัทธา และยกย่องของบุคคลทั่วไป

สภามหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้สภาคณาจารย์ร่วมกับ สภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง เป็นองค์กรที่ดำเนินการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จึงได้จัดทำคู่มือจรรยาบรรณบุคลากรของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ปี ๒๕๕๗ เพื่อให้บุคลากรได้ตระหนักในเรื่องจรรยาบรรณ และใช้เป็นบรรทัดฐานเดียวกันทั้งองค์กร

เพื่อให้คู่มือจรรยาบรรณ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น สภาคณาจารย์และสภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง จึงได้ร่วมกันปรับปรุงคู่มือจรรยาบรรณบุคลากรมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ปี ๒๕๖๐ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ

สภาคณาจารย์

สภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง

คู่มือจรรยาบรรณบุคลากร ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

๑. จรรยาบรรณต่อตนเอง

บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ดังนี้

(๑) พึงมีทัศนคติที่ดี พัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๒) พึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย

(๓) พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีทีวิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชานั้นด้วย

(๔) พึงละเว้นการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน เคารพ และไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

๒. จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อหน่วยงาน ดังนี้

(๑) พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ซื่อสัตย์สุจริต ถูกต้อง สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

(๒) พึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

(๓) พึงดูแลรักษาและใช้สินทรัพย์ของทางราชการอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๔) พึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริต เสมอภาคและปราศจากอคติ

๓. จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน

บุคลากร พึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน ดังนี้

- (๑) พึงปฏิบัติงานด้วยความมุ่งประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน
- (๒) พึงปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในการเสริมสร้างเอกลักษณ์ไทย
- (๓) พึงมีอิสระทางความคิด ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ อดทน และเสียสละ
- (๔) พึงปฏิบัติตนตามกฎหมายระเบียบของทางราชการและมหาวิทยาลัย ปฏิบัติตนเป็นผู้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่ ให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๕) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริตและเป็นธรรม

๔. จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา

บุคลากร พึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ดังนี้

- (๑) พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน รวมทั้งเสนอแนะในสิ่งที่จะเห็นว่า จะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย
- (๒) พึงปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาโดยซื่อสัตย์
- (๓) พึงปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาด้วยความจริงใจ เอาใจใส่ อดทน สู้งานหนัก มีความพากเพียร
- (๔) พึงปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา โดยการทำงานเพื่องาน ไม่ประพฤติทุจริต ไม่คิดริษยา รู้คุณค่างานที่ทำ
- (๕) พึงปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา โดยให้เกียรติต่อผู้บังคับบัญชา โดยเหมาะสม แก่ฐานะตำแหน่ง

๕. จรรยาบรรณต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

บุคลากร พึงมีจรรยาบรรณต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ดังนี้

(๑) ผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกป้องคุ้มครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้อง

(๒) ผู้บังคับบัญชาพึงมอบหมายงานที่เหมาะสมกับกำลังความสามารถ ไม่หนักเกินแรง ไม่เบาจนเสื่องาน ให้กับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

(๓) ผู้บังคับบัญชาพึงชื่นชม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาตามสมควร สร้างขวัญให้กำลังใจ ให้รางวัลตามโอกาสอันเหมาะสม ส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของบุคลากร

(๔) ผู้บังคับบัญชาพึงชวนช่วยช่วยเหลือ จัดสวัสดิการที่ดีให้แก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีความโอบอ้อมอารี มีอัธยาศัยนุ่มนวล และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อบุคลากร

(๕) ผู้บังคับบัญชาพึงมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินงาน มีความจริงจังในการบริหารงาน ส่งเสริมบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงานของบุคลากร

(๖) ผู้บังคับบัญชาพึงเสียสละเพื่อประโยชน์สุขของประชาคม ดำรงอยู่ในความยุติธรรม และสามารถให้คำปรึกษาที่ดีแก่บุคลากร

(๗) ผู้บังคับบัญชาพึงมีศาสตร์และศิลป์ในการแก้ปัญหา มีความอดทนอดกลั้น

๖. จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน

บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ดีและเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีร่วมแรงรวมใจในบรรดาเพื่อนร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๒) พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๓) พึงมีความจริงใจต่อเพื่อนร่วมงานทั้งต่อหน้าและลับหลัง

(๔) พึงเคารพในศักดิ์ศรีและสิทธิของเพื่อนร่วมงาน

(๕) พึงเคารพในความเห็นทางวิชาการของเพื่อนร่วมงาน

๗. จรรยาบรรณต่อผู้ผู้มาติดต่องานและสังคม

บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้มาติดต่องานและสังคม ดังนี้

(๑) พึงให้บริการผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และกิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่าม้อำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

(๒) พึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาของบุคคลทั่วไป

(๓) พึงรักษาเกียรติภูมิของตนเองและองค์กร โดยไม่กระทำการใดๆ ที่เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ขององค์กร

(๔) พึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้อันโดยเสน่หาจากผู้มาติดต่องาน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดที่ได้รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

๘. จรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์

บุคลากรซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอน นอกจากต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณในข้อ ๑ ถึงข้อ ๗ แล้ว ยังต้องมีจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ดังนี้

(๑) คณาจารย์พึงวางตนให้เป็นผู้ควรแก่การยกย่องและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์

(๒) คณาจารย์พึงประพฤติ ปฏิบัติ ตามหลักจริยธรรม โดยต้องกระตุนและส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ไปสู่จุดหมายอย่างอิสระ

(๓) คณาจารย์พึงพัฒนาตนเองทางด้านวิชาการอย่างสม่ำเสมอและสามารถนำองค์ความรู้ที่ทันสมัย เหมาะกับสถานการณ์ มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษา การวิจัย ให้เกิดผลลัพธ์ที่มีคุณภาพ

(๔) คณาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ และปฏิบัติตนต่อเพื่อนร่วมงานอย่างเป็นมิตร เสมอภาค และสร้างสรรค์

(๕) คณาจารย์พึงมีความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถเป็นผู้ชี้นำสังคมในแนวทางที่ถูกต้อง และมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนและสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๖) คณาจารย์ไม่กระทำตนเป็นผู้ปิดกั้นความเจริญทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์

(๗) คณาจารย์พึงรับใช้สังคมด้วยการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่ดีได้มาตรฐาน

(๘) คณาจารย์พึงให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจการต่างๆ ของมหาวิทยาลัยทั้งด้านการสอน วิจัย บริการพัฒนาภูมิปัญญาและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(๙) คณาจารย์พึงมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน ทั้งด้านการเรียน การสอน การวิจัย และงานอื่นๆ ที่ได้มอบหมายจากมหาวิทยาลัย อย่างเคร่งครัด

(๑๐) คณาจารย์ต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่ใช้ให้ศิษย์กระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

การกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากร

๑. การกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากร ดังต่อไปนี้ อย่างน้อยให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและเป็นความผิดวินัย

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ
- (๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน
- (๓) การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด
- (๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ
- (๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ถือว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง
- (๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

๒. การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย ถ้าไม่มีความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังนี้

- (๑) ตักเตือน หรือ
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ
- (๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

๓. การริเริ่มดำเนินการทางจรรยาบรรณอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหาหรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรสอบสวน

๔. การประทุษร้ายผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดที่มิได้เป็นความผิดวินัย ถ้าผู้บังคับบัญชาสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด และหากข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม หรือไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

การกระทำผิดจรรยาบรรณที่มีผลต่อโทษทางวินัยของบุคลากร

๑. การกระทำผิดจรรยาบรรณต่อตนเอง

จรรยาบรรณ	บทลงโทษ
(๑) พึ่งมีทัศนคติที่ดี พัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๒) พึ่งเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย	ดำเนินการทางวินัย
(๓) พึ่งใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์และไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่ใช้วิชาชีพได้มีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพนั้นด้วย	ดำเนินการทางวินัย
(๔) พึ่งละเว้นการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น	ดำเนินการทางวินัย

๒. การกระทำผิดจรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

จรรยาบรรณ	บทลงโทษ
(๑) พึ่งปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ซื่อสัตย์สุจริต ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๒) พึ่งประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๓) พึ่งดูแลรักษาและใช้สินทรัพย์ของทางราชการอย่างประหยัด คำนึงค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชน จะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๔) พึ่งปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริต เสมอภาคและปราศจากอคติ	ดำเนินการทางวินัย

๓. การกระทำผิดจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน

จรรยาบรรณ	บทลงโทษ
(๑) ฟังปฏิบัติงานโดยความมุ่งประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๒) ฟังปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในการเสริมสร้างเอกลักษณ์ไทย	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๓) ฟังมีอิสระทางความคิด ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ และเสียสละ	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๔) ฟังปฏิบัติตามกฎระเบียบ ของทางราชการและมหาวิทยาลัย ปฏิบัติตนเป็นผู้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่ ให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย	ดำเนินการทางวินัย
(๕) ฟังปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริตและเป็นธรรม	ดำเนินการทางวินัย

๔. การกระทำผิดจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา

จรรยาบรรณ	บทลงโทษ
(๑) ฟังมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน รวมทั้งเสนอแนะในสิ่งที่จะเห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๒) ฟังปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาโดยซื่อสัตย์	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๓) ฟังปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา โดยความจริงจัง เอาใจใส่ อดทน สู้งานหนัก มีความพากเพียร	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๔) ฟังปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา โดยการทำงานเพื่องาน ไม่ประพฤติกุฉกรรจ์ ไม่คิดริษยา รู้คุณค่างานที่ทำ	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๕) ฟังปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา โดยให้เกียรติต่อผู้บังคับบัญชา โดยเหมาะสมแก่ฐานะตำแหน่ง	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ

๕. การกระทำผิดจรรยาบรรณต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

จรรยาบรรณ	บทลงโทษ
(๑) ผู้บังคับบัญชาพึงดูแล เอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านปฏิบัติงาน ชำนาญ กำลังใจ สวัสดิการและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนจนปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการ และเหตุผลที่ถูกต้อง	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๒) ผู้บังคับบัญชา พึงมอบหมายงานที่เหมาะสมกับกำลังความสามารถ ไม่หนักเกินแรง ไม่เบาจนเสื่องาน ให้กับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๓) ผู้บังคับบัญชาพึงชื่นชม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาตามสมควร สร้างขวัญ ให้กำลังใจ ให้รางวัลตามโอกาสอันเหมาะสม ส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของบุคลากร	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๔) ผู้บังคับบัญชา พึงชวนช่วยช่วยเหลือ จัดสวัสดิการที่ดีให้แก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีความโอบอ้อมอารี มีอัธยาศัยนุ่มนวล และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อบุคลากร	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๕) ผู้บังคับบัญชาพึงมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินงาน มีความจริงใจในการบริหารงาน ส่งเสริมบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงานของบุคลากร	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๖) ผู้บังคับบัญชาพึงเสียสละเพื่อประโยชน์สุขของประชาคม ดำรงอยู่ในความยุติธรรม และสามารถให้คำปรึกษาที่ดีแก่บุคลากร	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๗) ผู้บังคับบัญชาพึงมีศาสตร์และศิลป์ในการแก้ปัญหา มีความอดทน อดกลั้น	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ

๖. การกระทำผิดจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน

จรรยาบรรณ	บทลงโทษ
(๑) พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ดีและเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีร่วมแรงรวมใจในบรรดาเพื่อนร่วมงาน ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๒) พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมนุษยสัมพันธ์อันดี	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๓) พึงมีความจริงใจต่อเพื่อนร่วมงานทั้งต่อหน้าและลับหลัง	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๔) พึงเคารพในศักดิ์ศรีและสิทธิของเพื่อนร่วมงาน	ดำเนินการทางวินัย
(๕) พึงเคารพในความเห็นทางวิชาการของเพื่อนร่วมงาน	ดำเนินการทางวินัย

๗. การกระทำผิดจรรยาบรรณต่อผู้มาติดต่องานและสังคม

จรรยาบรรณ	บทลงโทษ
(๑) พึงให้บริการผู้มาติดต่องาน อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และกิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใด ไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผล หรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๒) พึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือ ศรัทธาของบุคคลทั่วไป	ดำเนินการทางจรรยาบรรณ
(๓) พึงรักษาเกียรติภูมิของตนเองและองค์กร โดยไม่กระทำการใดๆ ที่เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ขององค์กร	ดำเนินการทางวินัย
(๔) พึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้แก่กันโดยเสนหาจากผู้มาติดต่องาน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดที่ได้รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี	ดำเนินการทางวินัยร้ายแรง

๘. การกระทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์

จรรยาบรรณ	บทลงโทษ
(๑) คณาจารย์พึงวางตนให้เป็นผู้ควรแก่การยกย่องและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์	ดำเนินการ ทางจรรยาบรรณ
(๒) คณาจารย์พึงประพฤติ ปฏิบัติ ตามหลักจริยธรรม โดยต้องกระตุ้นและส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ ไปสู่จุดหมายอย่างอิสระ	ดำเนินการ ทางจรรยาบรรณ
(๓) คณาจารย์พึงพัฒนาตนเองทางด้านวิชาการอย่างสม่ำเสมอ และสามารถนำองค์ความรู้ที่ทันสมัย เหมาะกับสถานการณ์ มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษา การวิจัย ให้เกิดผลลัพธ์ที่มีคุณภาพ	ดำเนินการ ทางจรรยาบรรณ
(๔) คณาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ และปฏิบัติตนต่อเพื่อนร่วมงานอย่างเป็นมิตรเสมอภาค และสร้างสรรค์	ดำเนินการ ทางจรรยาบรรณ
(๕) คณาจารย์พึงมีความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถเป็นผู้ชี้แนะสังคมในแนวทางที่ถูกต้อง และมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนและสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม	ดำเนินการ ทางจรรยาบรรณ
(๖) คณาจารย์ไม่กระทำตนเป็นผู้ปิดกั้นความเจริญทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์	ดำเนินการ ทางจรรยาบรรณ
(๗) คณาจารย์พึงรับใช้สังคมด้วยการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่ดีได้มาตรฐาน	ดำเนินการ ทางจรรยาบรรณ
(๘) คณาจารย์พึงให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจการต่างๆ ของมหาวิทยาลัยทั้งด้านการสอน วิจัย บริการพัฒนาภูมิปัญญา และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ดำเนินการ ทางวินัย
(๙) คณาจารย์พึงมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน ทั้งด้านการเรียน การสอน การวิจัย และงานอื่นๆ ที่ได้มอบหมายจากมหาวิทยาลัย อย่างเคร่งครัด	ดำเนินการ ทางวินัย
(๑๐) คณาจารย์ต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ ในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่ใช้ให้ศิษย์กระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ	ดำเนินการ ทางวินัยร้ายแรง

๙. การกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากร

การกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากรดังต่อไปนี้ อย่างน้อยให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดวินัย

การกระทำ	บทลงโทษ
(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ	ดำเนินการทางวินัย
(๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษา ซึ่งมีใช้คู่สมรสของตน	ดำเนินการทางวินัย
(๓) การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด จากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด	ดำเนินการทางวินัย
(๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ	ดำเนินการทางวินัย
(๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง	ดำเนินการทางวินัย
(๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ	ดำเนินการทางวินัย

บทลงโทษต่อผู้กระทำความผิด

๑. การกระทำความผิดทางจรรยาบรรณ

การกระทำความผิดทางจรรยาบรรณให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางจรรยาบรรณ โดยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

- (๑) ตักเตือน หรือ
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ
- (๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

๒. การกระทำความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการทางวินัย มีโทษดังนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง
- (๓) ลดขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้าง

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

๓. การกระทำความผิดทางวินัยร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัย มีโทษดังนี้

- (๑) ให้ออก
- (๒) ไล่ออก

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ

คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ แต่งตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีตามคำแนะนำของอธิการบดี จำนวนสองคน เป็นกรรมการ
- (๓) คณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ จำนวนสามคน เป็นกรรมการ
- (๔) ประธานสภาพนักงาน
- (๕) ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวนสามคน เป็นกรรมการ

ให้หัวหน้างานวินัยและนิติการ กองการเจ้าหน้าที่ เป็นเลขานุการ และอาจให้มีผู้ช่วยเลขานุการ ก็ได้

ประธาน รองประธาน และกรรมการตาม (๓) และ (๕) มีวาระการ ดำรงตำแหน่งสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้)

ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ มีอำนาจและหน้าที่สอบสวนและพิจารณาการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ รวมทั้งวินิจฉัยตีความว่าการประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณในข้อใดเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ภาคผนวก

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อ ๓๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยแม่โจ้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยแม่โจ้

“อธิการบดี” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยแม่โจ้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยแม่โจ้

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานในมหาวิทยาลัย ซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในมหาวิทยาลัย โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทน จากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือกอง หรือหัวหน้างานส่วนงานภายในที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติ การบริหารส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณคณะหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งประกอบด้วย

(๑) อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธาน กรรมการ

(๒) องอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) คณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะ จำนวนสามคน เป็นกรรมการ

(๔) ประธานสภาคณาจารย์ เป็นกรรมการ

(๕) ประธานสภาข้าราชการและลูกจ้าง เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ เป็นเลขานุการ และอาจให้มีผู้ช่วย เลขานุการ ก็ได้

ให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเลือกคณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ จำนวนสามคน เป็นกรรมการตาม (๓)

ประธาน รองประธาน และกรรมการตาม (๓) มีวาระการดำรงตำแหน่ง สองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้

ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจและหน้าที่ส่งเสริมจรรยาบรรณ แก่บุคลากร และควบคุมการพิจารณาดำเนินการตามจรรยาบรรณให้เป็นไปตาม ข้อบังคับนี้ วินิจฉัยตีความในกรณีเกิดปัญหาตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการพิจารณา และวินิจฉัยการกระทำผิดทาง จรรยาบรรณคณะหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นประธานกรรมการ

(๒) อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นรองประธาน กรรมการ

(๓) ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ จำนวนสามคน
เป็นกรรมการ

(๔) ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย สายปฏิบัติการ จำนวนสามคน
เป็นกรรมการ

(๕) ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวนสามคนเป็นกรรมการ

ให้หัวหน้างานวินัยและนิติการ กองการเจ้าหน้าที่ เป็นเลขานุการ และ
อาจให้มีผู้ช่วยเลขานุการ ก็ได้

ให้สภาคณาจารย์ เลือกผู้แทนจำนวนสามคน เป็นกรรมการตาม (๓)

ให้สภาข้าราชการและลูกจ้าง เลือกผู้แทนจำนวนสามคน เป็นกรรมการ
ตาม (๔)

ประธาน รองประธาน และกรรมการตาม (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรง
ตำแหน่งสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ซ้ำได้

ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ
มีอำนาจและหน้าที่สอบสวนและพิจารณาการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ รวมทั้งวินิจฉัย
ตีความว่าการประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณในข้อใดเป็นความผิดวินัย
ไม่ร้ายแรงหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗ ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ดังนี้

(๑) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงมีทัศนคติที่ดี พัฒนานตนเอง
ให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงาน
เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๒) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และ
ประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย

(๓) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่
ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่ใช้วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพ
กำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพนั้นด้วย

(๔) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงละเว้นการนำผลงานของ
ผู้อื่นมาเป็นของตน เคารพและ ไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๒) (๓) และ (๔) เป็น
ความผิดวินัย

ข้อ ๘ ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงมีจรรยาบรรณต่อหน่วยงาน ดังนี้

(๑) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ซынหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

(๒) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

(๓) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงดูแลรักษาและใช้สินทรัพย์ของทางราชการอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชน จะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๔) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริต เสมอภาคและปราศจากอคติ

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) (๒) และ (๓) ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๔) เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๙ ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน ดังนี้

(๑) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติงานด้วยความมุ่งประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

(๒) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในการเสริมสร้างเอกลักษณ์ไทย

(๓) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงมีอิสระทางความคิด ปฏิบัติงานด้วยความซын อดทน และเสียสละ

(๔) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของทางราชการและมหาวิทยาลัย ปฏิบัติตนเป็นผู้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่ ให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๕) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริตและเป็นธรรม

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) และ (๒) และ (๓) ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๔) และ (๕) เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๐ ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึ่งมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ดังนี้

(๑) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึ่งมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน รวมทั้งเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๒) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึ่งปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาโดยซื่อสัตย์

(๓) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึ่งปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาโดยความจริงจัง เอาใจใส่ อดทน สู้งานหนัก มีความพากเพียร

(๔) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึ่งปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาโดยการทำงานเพื่องาน ไม่ประพฤติดุจจริต ไม่คิดริษยา รู้คุณค่างานที่ทำ

(๕) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึ่งปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาโดยให้เกียรติต่อผู้บังคับบัญชาโดยเหมาะสมแก่ฐานะตำแหน่ง

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามข้อนี้ ไม่เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๑ ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึ่งมีจรรยาบรรณต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ดังนี้

(๑) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านปฏิบัติงาน ชวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกป้องคุ้มครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้อง

(๒) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงมอบหมายงานที่เหมาะสมกับกำลังความสามารถ ไม่หนักเกินแรง ไม่เบาจนเสียงานให้กับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

(๓) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงชื่นชมผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาตามสมควร สร้างชวัญ ให้กำลังใจ ให้รางวัลตามโอกาสอันเหมาะสม ส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของบุคลากร

(๔) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงชวนช่วยช่วยเหลือ จัดสวัสดิการ ที่ดีให้แก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีความโอบอ้อมอารี มีอัธยาศัย นุ่มนวล และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อบุคลากร

(๕) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินงาน มีความจริงจังในการบริหารงาน ส่งเสริมบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงานของบุคลากร

(๖) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงเสียสละเพื่อประโยชน์สุขของประชาคม ดำรงอยู่ในความยุติธรรม และสามารถให้คำปรึกษาที่ดีแก่บุคลากร

(๗) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงมีศาสตร์และศิลป์ในการแก้ปัญหา มีความอดทน อดกลั้น

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามข้อนี้ ไม่เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๒ ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงมีจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงานดังนี้

(๑) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ในทางที่ดีและเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจในบรรดาเพื่อนร่วมงาน ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๒) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๓) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงมีความจริงใจต่อเพื่อนร่วมงานทั้งต่อหน้าและลับหลัง

(๔) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงเคารพในศักดิ์ศรีและสิทธิของเพื่อนร่วมงาน

(๕) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงเคารพในความเห็นทางวิชาการของเพื่อนร่วมงาน

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) และ (๒) และ (๓) ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๔) และ (๕) เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๓ ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงมีจรรยาบรรณต่อผู้มาติดต่องานและสังคม ดังนี้

(๑) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงให้บริการผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และกิริยาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีความอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

(๒) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาของบุคคลทั่วไป

(๓) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงรักษาเกียรติภูมิของตนเองและองค์กร โดยไม่กระทำการใด ๆ ที่เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ขององค์กร

(๔) ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้แก่กันโดยเสน่หาจากผู้มาติดต่องาน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดที่ได้รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) และ (๒) ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๓) เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๔) เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๔ ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอน นอกจากต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณในข้อ ๗ ถึงข้อ ๑๓ แล้ว ยังต้องมีจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ดังนี้

(๑) คณาจารย์พึงวางตนให้เป็นผู้ควรแก่การยกย่องและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์

(๒) คณาจารย์พึงประพฤติ ปฏิบัติ ตามหลักจริยธรรม โดยต้องกระตุนและส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข

(๓) คณาจารย์พึงพัฒนาตนเองทางด้านวิชาการอย่างสม่ำเสมอและสามารถนำองค์ความรู้ที่ทันสมัย เหมาะกับสถานการณ์ มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษา การวิจัย ให้เกิดผลลัพธ์ที่มีคุณภาพ

(๔) คณาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ และปฏิบัติตนต่อเพื่อนร่วมงานอย่างเป็นมิตร เสมอภาค และสร้างสรรค์

(๕) คณาจารย์พึงมีความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถเป็นผู้ชี้นำสังคมในแนวทางที่ถูกต้อง และมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนและสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๖) คณาจารย์ไม่กระทำให้ตนเป็นผู้ปิดกั้นความเจริญทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์

(๗) คณาจารย์พึงรับใช้สังคมด้วยการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่ดี ได้มาตรฐาน

(๘) คณาจารย์พึงให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจการต่างๆ ของมหาวิทยาลัยทั้งด้านการสอน วิจัย บริการพัฒนาภูมิปัญญาและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(๙) คณาจารย์พึงมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน ทั้งด้านการเรียน การสอน การวิจัย และงานอื่น ๆ ที่ได้มอบหมายจากมหาวิทยาลัย อย่างเคร่งครัด

(๑๐) คณาจารย์ต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่ใช้ให้ศิษย์กระทำการใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๘) และ (๙) เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑๐) เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๕ การกระทำผิดจรรยาบรรณของข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดวินัย

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษา ซึ่งมีใช้คู่สมรสของตน

(ก) การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด จากนักศึกษาหรือผู้รับบริการ เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(ข) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมีขอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(ค) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(ง) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพ และความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๑๖ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย ถ้าไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๑๗ การริเริ่มดำเนินการทางจรรยาบรรณอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการหรือ คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรสอบสวน

ข้อ ๑๘ การประพุดติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดที่มีได้เป็นความผิดวินัย ถ้าผู้บังคับบัญชาสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด และหากข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามและหรือไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๙ ในการสอบสวนและพิจารณา ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ มีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงนอกเหนือจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมแก่ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย ผู้นั้นด้วย

ในการพิจารณากรณีดังกล่าว ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ แจ้งข้อเท็จจริงแก่ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณทราบอย่างเพียงพอ พร้อมทั้งให้โอกาสข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเต็มที่ และต้องเปิดโอกาสให้ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นได้คัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้

ข้อ ๒๐ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้วให้ประชุมพิจารณาลงมติว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดจรรยาบรรณกรณีใด ตามข้อใด ถ้ากรณีมีเหตุว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยด้วย ให้ระบุว่าเป็นผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓ หรือตามข้อใดแห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๑ และให้ส่งสรุปผลการสอบสวน พร้อมทั้งระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน เสนอต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา ให้ดำเนินการตามข้อ ๑๖ หรือ ไม่ดำเนินการตามข้อ ๑๖ หรือ เสนอให้มหาวิทยาลัยสอบสวนทางวินัย แก่ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณ ต่อไป

ข้อ ๒๑ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

(นายอำนาจ ยศสุข)

นายกสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อ ๓๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงออกข้อบังคับ ไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ คณะหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานกรรมการ
(๒) รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีตามคำแนะนำของอธิการบดี
จำนวน สองคน เป็นกรรมการ

(๓) คณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
จำนวนสามคน เป็นกรรมการ

- (๔) ประธานสภาคณาจารย์ เป็นกรรมการ
- (๕) ประธานสภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง เป็นกรรมการ
- (๖) ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวนสามคน เป็น

กรรมการ

ให้หัวหน้างานวินัยและนิติการ กองการเจ้าหน้าที่ เป็นเลขานุการ และอาจให้มี ผู้ช่วยเลขานุการ ก็ได้

ประธาน รองประธาน และกรรมการตาม (๓) และ (๖) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้

ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ มีอำนาจและหน้าที่สอบสวนและพิจารณาการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ รวมทั้งวินิจฉัยตีความว่าการประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณในข้อใดเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความดังต่อไปนี้เป็นข้อ ๒๐ วรรคสอง แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒

“คำขอเลื่อนการพิจารณา ให้เสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ ก่อนการลงมติวินิจฉัยตามวรรคก่อนแล้วเสร็จ มิฉะนั้นไม่ได้รับไว้พิจารณา”

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายอำนาจ ยศสุข)
นายกสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้

หลักธรรมาภิบาล ๑๐ ข้อ

๑) **หลักประสิทธิผล (Effectiveness)** หมายถึง ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน โดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์และเป้าหมายที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงาน และระบบงานที่เป็น มาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

๒) **หลักประสิทธิภาพ (Efficiency)** หมายถึง การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงาน โดยการใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์การสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิด ประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจ เพื่อตอบสนองของความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

๓) **หลักการตอบสนอง (Responsiveness)** หมายถึง การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนอง ตามความคาดหวัง/ความต้องการของประชาชน ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

๔) **หลักภาระรับผิดชอบ (Accountability)** หมายถึง การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

๕) **หลักความโปร่งใส (Transparency)** หมายถึง กระบวนการเปิดเผย อย่างตรงไปตรงมาซึ่งแจ้งได้เมื่อมีข้อสงสัย และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม หรือกระบวนการต่าง ๆ และสามารถตรวจสอบได้

๖) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา / ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

๗) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) หมายถึง การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยงานปกครองอื่น (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจ และความรับผิดชอบในการตัดสินใจ และการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุง กระบวนการ และเพิ่มผลผลิตภาพ เพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

๘) หลักนิติธรรม (Rule of Law) หมายถึง การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๙) หลักความเสมอภาค (Equity) หมายถึง การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกด้านชาย /หญิงถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการสภาพทางกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่น ๆ

๑๐) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) หมายถึง การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญโดยฉันทามติ ไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

เอกสารอ้างอิง :

เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์ ๒๕๖๐. **หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีประกอบไปด้วย ๑๐ องค์ประกอบ.** [ระบบออนไลน์]
แหล่งที่มา <http://www.drmanage.com> (วันที่ ๒๒ ก.พ. ๒๕๖๐)

ผู้จัดทำ

สภาคณาจารย์ และสภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง

(คณะอนุกรรมการจัดทำ ปี ๒๕๕๗)

๑. อาจารย์ชัช พชรธรรมกุล	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายประศาสน์ ก้องสมุทร	อนุกรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.จักรพงษ์ พวงงามชื่น	อนุกรรมการ
๔. อาจารย์ ดร.อนุวัฒน์ จรัสรัตน์ไพบูลย์	อนุกรรมการ
๕. อาจารย์พสุนิต สารมาศ	อนุกรรมการ
๖. นายสุมิตร เชื้อมชัยตระกูล	อนุกรรมการ
๗. นางจินาภา ไคร้มา	อนุกรรมการ
๘. ผศ.ดร.ศิริรัตน์ ไพศาลสุทธิชล	อนุกรรมการและเลขานุการ

สภาพนักงาน

(คณะกรรมการปรับปรุง ปี ๒๕๖๐)

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพจน์ เอียงบุญชูร	ประธานสภาพนักงาน
๒. อาจารย์พิรุฬห์พัฒน์ ภูน้อย	ประธานอนุกรรมการ
๓. อาจารย์ ดร.อุดมลักษณ์ ธรรมปัญญา	อนุกรรมการ
๔. อาจารย์ ดร.ประเจต อำนาจ	อนุกรรมการ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดารา ภูสง่า	อนุกรรมการ
๖. นายสมพร เกตุตะคุ	อนุกรรมการ
๗. นายธวัชชัย มนินิตย์	อนุกรรมการ
๘. นางสาวช่อทิพย์ สิทธิ	อนุกรรมการ
๙. นายอดิสร สุวรรณ	อนุกรรมการ
๑๐. น.ส.เพชรประกายแก้ว ดวงหฤทัยทิพย์	อนุกรรมการและเลขานุการ

กองจัดการ

๑. นางประนอม จันทร์ขี้	๔. นางสาวสุนัดดา สัตตวัตรกุล
๒. นายวรภาส ปูระณะพงษ์	๕. นางพรพรรณรัตน์ ตันติเสวี
๓. นางเพ็ญนภา กันทะตา	

ผู้ออกแบบปก: นางสาวปวีศา จันทร์ราช

สภานักงานมหาวิทยาลัยแม่โจ้

สำนักงาน : ชั้น ๒ สำนักงานอธิการบดี

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย

จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๙๐

โทรศัพท์-โทรสาร ๐๕๓ ๘๗-๓๐๒๐

E-mail : facsenat@mju.ac.th

www.facsenate.general.mju.ac.th